

Série LETTRES ET ARTS
GREC ANCIEN
Spe' LC

- « Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
50 ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἴψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἔμὸν κῆρ.
'Ἄλλ' εἰ δὴ β' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φθλα θεῶν, καὶ δεῖρο κάλεσσον
55 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ἄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴησι Ποσειδάωνι ἀνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ δὲ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι.
'Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων.
60 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων
αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάκτιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδῳ Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει δὴν ἑταῖρον
65 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχει φαίδιμος Ἔκτωρ
'Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς δλέσαντ' αἰζήρους
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' οἶδν ἔμὸν Σαρπηδόνα διόν·
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα διός Ἀχιλλεύς.
'Ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
70 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς δ' κ' Ἀχαιοὶ
'Ἰλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
Τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὐτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδῳ τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
75 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῷ δτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον. »
'Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

Homère, Iliade,
069-79

Τῷ δὲ πάροιθ' ἔλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 στήτην· οὐδὲ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
 *Ἴριν δὲ προτέρην ἔψαα πτερόεντα προσηύδα·
 « Βάσκ' ἴθι, *Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
 160 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φθλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσῃ
 165 μείναι, ἐπεὶ ἐὼ φημι βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. »
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα *Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 170 Ὡς δ' ὅτ' ἄν ἐκ νεφέων πτήηται νιφάς ἠὲ χάλαζα
 ψυχρὴ ὑπὸ βίπης αἰθρηγενέος Βορέου,
 ὧς κραιπνῶς μέμαυια διέπτατο ὠκέα *Ἴρις,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 « Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 175 ἦλθον δευρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φθλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισσαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπείλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμῖξων
 180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. »

Homère, Iliade
XV, v. 154-183

Τρῶες δὲ λείουσιν οἰκότας ὠμοφάγοισι
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 595 ὃ σφισὶν αἰὲν ἔχειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἄργείων καὶ κῆδος ἀπαῖνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιο θεσπιδαῆς πῶρ
 ἐμβάλλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαισίον ἀρῆν
 600 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἕκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρά νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῆδος ὀρέξειν.
 Τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔχειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν·
 605 μαίνετο δ' ὥς δ' ἄρ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὄλοδον πῶρ
 οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὄλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 610 Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μόνον ἐόντα
 τίμα καὶ κῦδαινε· μινυθᾶδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπῶρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 615 Καὶ β' ἔθελε βῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
 ἧ δὴ πλεῖστον θυμὸν ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὄς δύνατο βῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη, πολίης ἀλός ἐγγύς ἐοῦσα,
 620 ἧ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαυσηρὰ κέλευθα
 κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερέγεται αὐτήν·
 ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.

Homère, Iliade
 v. 592-622